

## GEDICHTEN,

DOOR

H. W. J. M. KEULS.

## I.

Ik smeeek niet meer om Uw genade,  
't Gebed sterft op mijn lippen uit,  
Ik heb Uw verren dag verraden  
Voor 't duister, dat mijn ziel omsluit.

Ik kan den drang niet meer belijden,  
Die naar een brandend einde drijft,  
Nu in het hart vermoeid van strijden  
Elk uur hetzelfde noodlot schrijft.

Ik kan den glans niet wedervinden,  
Die aan Uw naam verbonden scheen,  
Of in het vele, dat ik minde,  
Dit ééne hopeloos verdween.

Alleen een aarzelend gelooven  
Schemert nog door den donk'ren ban,  
Dat eens Gij met geweld zult rooven  
De ziel, die zich niet geven kan.